

OKRESNÁ PROKURATÚRA NOVÉ ZÁMKY
F. Rákocziho 15, 940 44 Nové Zámky 1

Číslo: 1 Pv 558/17/4404-68
EEČ: 2-33-40-2020

Nové Zámky 22.01.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 18 XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času dňa 02.10.2017 do času približne o 23.15 h dňa 14.10.2017, sa opakovane prostredníctvom telefonátov ako aj osobne vyhrážal svojej manželke poškodenej XXXXX, rodenej XXXXX narodenej XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX, zabitím a fyzickou likvidáciou, naposledy dňa 14.10.2017 v čase približne o 23.15 h v Nových Zámkoch na XXXXX kde naháňal poškodenú okolo motorového vozidla, pričom jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej zabitím, ktorým konaním u poškodenej XXXXX, rodenej XXXXX, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie tým, že svoje vyhrážky naplní,

Okresnému úradu XXXXX, Odboru všeobecnej vnútornej správy,

nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení

neskorších predpisov.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch, Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX, uznesením spisovej značky ČVS:ORP-937/NZ-NZ-2017 zo dňa 15.10.2017 podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a toho istého dňa zároveň aj v zmysle § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol pre podozrenie zo spáchania vyššie uvedeného prečinu XXXXX, narodenému XXXXX v Nových Zámkoch, trvale bytom XXXXX, XXXXX 18 (ďalej len „obvinený“) obvinenie.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku, ak je na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia, ktoré ihneď oznámi obvinenému a doručí najneskôr do 48 hodín prokurátorovi a ak je obvineným súdny exekútor, notár, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, aj ministromi spravodlivosti, a ak je obvineným advokát, aj Slovenskej advokátskej komore; o tomto úkone upovedomí bez meškania oznamovateľa a poškodeného. Ak bolo uznesenie o vznesení obvinenia oznámené jeho vyhlásením, je policajt povinný vydať obvinenému rovnopis tohto uznesenia bez meškania.

Základnou materiálnou podmienkou na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia je kumulatívna existencia skutočností, že stíhaný skutok sa stal a že tento vykazuje všetky znaky určitého trestného činu. Ďalej, ako vyplýva z posledného citovaného ustanovenia, na vydanie uznesenia o vznesení obvinenia voči konkrétnej osobe je rovnako nevyhnutné, aby reálne (skutočne) existoval dostatočne odôvodnený záver, že skutok spáchala práve táto osoba. To znamená, že prijatie tohto záveru musí byť podložené zákonne vykonanými dôkazmi, ktoré vo svojom súhrne s vyššou mierou pravdepodobnosti odôvodňujú konštatovanie, že skutok spáchala určitá osoba. V opačnom prípade nemožno hovoriť o stíhaní osoby zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom, tak ako to predpokladá ustanovenie § 2 odsek 1 Trestného poriadku a článku 6 odsek 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách.

Podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v § 360 odsek 1 Trestného zákona na chránenej osobe.

Podľa § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Uznesenie o vznesení obvinenia proti konkrétnej osobe však nie je rozhodnutím o tom, že táto osoba spáchala trestný čin. Vyjadruje iba vyšší stupeň pravdepodobnosti, že konkrétna osoba je páchatelom činu, v ktorom sa vidí trestný čin. Tento vyšší stupeň pravdepodobnosti však musí byť odôvodnený zistenými skutočnosťami, ktorými sa rozumejú skutočnosti zistené po začatí trestného konania z vykonaných úkonov, pričom z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že ide predovšetkým o výpoveď poškodenej XXXXX (v súčasnej dobe XXXXX) zo dňa 15.10.2017 a svedkyne XXXXX zo dňa 15.10.2017.

V štádiu po vznesení obvinenia boli do konania podľa § 142 odsek 1 Trestného poriadku pribratí znalci z odboru psychiatrie za účelom znaleckého skúmania vierohodnosti výpovede poškodenej XXXXX a zistenia motívov resp. dôvodov zmeny vo výpovediach poškodenej, nakoľko výpovede poškodenej XXXXX zo dňa 18.10.2017, 25.04.2018, 16.07.2018 ako aj poškodenou predložené čestné prehlásenie zo dňa 18.10.2017, do značnej miery nekorešpondovali s jej prvotnou výpoveďou zo dňa 15.10.2017 v štádiu po vznesení obvinenia.

Zo záverov znaleckého posudku XXXXX, MPH č. 3/2019 a XXXXX č. 38/2018 a z dodatku číslo 1 k predmetnému znaleckému posudku vyplýva, že zmeny výpovede poškodenej vo vzťahu k správaniu jej bývalého manžela (v čase skutku ešte manžela) môžu súvisieť s jej do určitej miery ambivalentným postojom voči nemu, s možným prežívaním pocitov viny v súvislosti s ním, keďže v dôsledku jej prvotnej výpovede bol zadržaný, ako aj s faktom, že chce mať od manžela pokoj, to znamená, že sa nechce vystavovať riziku, že v prípade, ak by bol odsúdený, sa jej bude chcieť určitým spôsobom pomstiť. Zo psychologického hľadiska je najpravdepodobnejšie, že za lepšiu variantu opisu inkriminovaného diania považovala dodatočne nestupňovať negatívne nastavenie obvineného voči vlastnej osobe a v záujme toho nevypovedať v plnej miere v jeho neprospech. Zo psychologického hľadiska je však evidentné, že poškodená mohla mať so svojím manželom opakované konflikty, ktoré do určitej miery mohla vyvolať aj ona sama, v rámci ktorých medzi nimi mohlo dochádzať aj k agresívnym stretom, najpravdepodobnejšie na verbálnej úrovni. Z uvedeného vyplýva, že prvotná

výpoveď poškodenej zo dňa 15.10.2017 môže byť v súlade s realitou, najmä čo sa týka opisu konfliktových stretov s bývalým manželom, ako aj jeho prejavov verbálnej agresie voči nej. Z dodatku číslo 2 k predmetnému znaleckému posudku vyplýva, že výpoveď poškodenej zo dňa 15.10.2017 aj v kontexte s obrazovo-zvukovým záznamom, ktorý bol poskytnutý vec realizujúcemu poverenému príslušníkovi Policajného zboru a zhotovený obvineným prostredníctvom jeho mobilného telefónu a zachytáva skutkový dej z inkriminovaného času 14.10.2017 o 23.15 h, je zo psychologického hľadiska vierohodná, najmä čo sa týka opisu konfliktových stretov s bývalým manželom, ako aj jeho prejavov verbálnej agresie voči nej v rámci ich zrejme nezriedkavých manželských hádok, k čomu možno dodať, že jej výpoveď vo vzťahu k strachu o život a zdravie v rámci týchto konfliktových stretov možno považovať za zveličenú, čo poškodená potvrdzuje aj svojim čestným prehlásením, resp. svojou výpoveďou na Okresnom súde XXXXX dňa 18.10.2017. Vyjadrenia poškodenej v tom zmysle, že sa bála o svoj život, možno po vzhliadnutí predloženého obrazovo – zvukového záznamu zo psychologického hľadiska považovať za preexponované. Správanie poškodenej na uvedenom obrazovo – zvukovom zázname nesvedčí o prejavoch strachu, ale skôr o konfrontačnom reagovaní na výčitky zo strany jej manžela – obvineného, pričom aj toto potvrdzuje fakt problematickej komunikácie medzi manželmi s prejavmi verbálnej agresie voči sebe navzájom. Manželský nesúlad medzi poškodenou a obvineným možno zo psychologického hľadiska považovať za vyriešený faktom ich rozvodu na návrh obvineného XXXXX a faktom ich oddeleného bývania. Konfliktový stret manželov, ku ktorému došlo dňa 14.10.2017 v čase o 23.15 h, možno považovať za vyvrcholenie ich manželských konfliktov, ktoré predchádzalo rozvodu ich manželstva.

Spáchanie predmetného skutku obvineným bolo preukázané najmä výpoveďou poškodenej XXXXX zo dňa 15.10.2017, pričom s krátkym časovým odstupom už vo svojej výpovedi na Okresnom súde XXXXX dňa 18.10.2017 uviedla, že z obvineného nikdy nemala a ani v súčasnosti nemá strach a nepociťuje z jeho konania žiadnu obavu o svoj život a zdravie. Svoju prvotnú výpoveď zo dňa 15.10.2017 odôvodnila stresovou situáciou spočívajúcou hlavne v problémoch kvôli synovi, obvinený jej nikdy ani fyzicky neublížil, nikdy nemala obavu o svoj život. V čestnom prehlásení zo dňa 18.10.2017 poškodená priznáva, že s manželom mala „dynamický“ až „búrlivý“ vzťah sprevádzaný vulgarizmami z oboch strán a vulgárne podfarbenými hrozbami, pričom takýto spôsob komunikácie bol medzi poškodenou a obvineným štandardný a nikdy ho navzájom nevnímali vážne. Trestné oznámenie podala z dôvodu, aby manžela postrašila, nakoľko po udalostiach zo dňa 14.10.2017 bola na neho veľmi nahnevaná, pričom v tejto súvislosti požiadala aj svoju matku – svedkyňu XXXXX, aby na polícii vypovedala v jej prospech, nakoľko bola svedkom niekoľkých telefonátov medzi poškodenou a obvineným, ktoré však neboli závažného charakteru, boli sprevádzané vulgarizmami a vyplynuli z ich momentálneho emočného vzplanutia.

Po zhodnotení dosiaľ vykonaného dokazovania však naplnenie vyššie

uvedeného nemožno konštatovať, nakoľko v tejto etape konania neexistuje rozumný záver o skutočnom priebehu skutkového deja, ktorý je zachytený v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia.

Predmetom trestného konania nie je pomenovanie trestného činu jeho zákonným označením, ale konkrétny skutok páchatel'a významný z hľadiska trestného práva hmotného, t.j. taký skutok, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty konkrétneho trestného činu alebo trestných činov v prípade ich jednočinného (viacčinného) súbehu.

V súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku som na účely dôvodnosti postupu v zmysle § 206 odsek 1 Trestného poriadku vyhodnotila všetky dosiaľ vykonané dôkazy jednotlivo a aj v ich súhrne, pričom som dospela k záveru, že vyprodukované dôkazy nasvedčujú záveru, že síce došlo k incidentu resp. incidentom medzi obvineným a poškodenou, ktoré boli preukázateľne sprevádzané hrubým správaním obvineného, avšak za akých bližších okolností a s akým konkrétnym priebehom, ostalo naďalej rozporuplné.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti som preto vyhodnotila v kontexte ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku tvrdenie poškodenej ohľadom obavy o jej život a zdravie ako tendenčné a skutkovo nepodložené. To znamená, že stíhané konanie obvineného nemožno v tomto smere hodnotiť ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona, a to pre absenciu naplnenia objektívnej stránky predmetného prečinu. Z okolností posudzovaného prípadu možno zároveň konštatovať, že konanie obvineného nenapĺňa ani skutkovú podstatu žiadneho iného trestného činu upraveného v osobitnej časti Trestného zákona.

S poukázaním na vyššie rozpísané skutočnosti výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona o priestupkoch, pričom v predmetnej veci s poukázaním na výpoveď obvineného, výpovede poškodenej XXXXX, výpoveď svedka XXXXX a závery znaleckého posudku a jeho dodatkov číslo 1 a číslo 2 nejde o podozrenie z trestného činu ale o podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona o priestupkoch, v zmysle ktorého priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním sa ujmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona je nevyhnutné posudzovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie páchatel'a a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. Na vyvodenie

trestnej zodpovednosti za predmetný prečin sa obligatórne nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie predpokladanej ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a „kvality“, že dôvodne vzbudzujú obavu o život (zdravie) iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. Rovnako okolnosť, že poškodená XXXXX sa v období po 02.10.2017 (odkedy opustila spoločnú domácnosť s obvineným a obvinený jej opakovane telefonoval, nadával a hrozil) dobrovoľne stretla niekoľkokrát s osobou obvineného (výlet v Nitre, Komárne, Štúrove), v prítomnosti ktorého mala pociťovať obavu o svoj život a zdravie, tiež nemôže ostať bez povšimnutia pri hodnotení dôvodnosti danej obavy. V tejto súvislosti je preto potrebné, aby bolo vyhrážanie starostlivo hodnotené, pretože toto je potrebné dôsledne odlišovať od prejavov, pri ktorých síce boli použité „silné slová“, ale tieto neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osoby dôvodnú obavu o jej život.

Podľa § 2 odsek 1 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku, prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Vyššie citovaným ustanovením sa upravuje postup, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol príslušný orgán posúdiť ako priestupok, iný správny delikt, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní. V prípade, ak teda orgán činný v trestnom konaní dospeje k záveru (a to aj po začatí trestného stíhania), že posudzovaný skutok nevykazuje zákonné znaky žiadneho trestného činu, avšak tento by mohol mať znaky priestupku alebo správneho deliktu, je daná jeho povinnosť postúpiť vec príslušnému správne orgánu. V tejto súvislosti preto platí záver, že na prijatie uznesenia o postúpení veci je potrebné vylúčiť akúkoľvek pochybnosť o skutočnosti, že skutok nesie znaky trestného činu. Tomuto konštatovaniu však zodpovedá požiadavka, že skutok by mohol byť prejednaný ako priestupok, v opačnom prípade by bolo nevyhnutné postupovať v zmysle § 215 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku.

S poukázaním na vyššie citované zákonné ustanovenia a rozpísané skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Lucia Klučková
prokurátorka